

აკადემიური წერის სტანდარტები

სარჩევი

I. შესავალი.....	2
II. კვლევის თემისა და წინასწარი თეზისის შერჩევა	2
III. კვლევითი ნაშრომის სტრუქტურა და დამატებითი კომპონენტები	3
1. ძირითადი კომპონენტები.....	4
1.1 შესავალი.....	4
1.2 ძირითადი ნაწილი.....	4
1.3 დასკვნა.....	4
2. ბიბლიოგრაფია	4
3. დანართი.....	4
4. დადასტურება ნაშრომის ორიგინალობის შესახებ.....	4
IV. შინაარსობლივი სტანდარტები	5
1. აზრის სტრუქტურირება – სისტემური ფორმირება	5
2. დასახული მიზნის მისაღწევად დასმული საკითხის ამოწურვა	5
3. აზრის სრულყოფილად ჩამოყალიბება	5
4. მითითება.....	6
5. ტექნიკური სტანდარტები.....	6
V. ლიტერატურა.....	6

I. შესავალი

კურსის მიზანია სამეცნიერო კვლევის შინაარსობრივი მოთხოვნებისა და ტექნიკური სტანდარტების შესწავლა.

ზოგადი პოსტულატი – ნაშრომს უნდა ახასიათებდეს სიახლე და წვლილი შექმნდეს შესაბამისი დარგის განვითარებაში – არის სამეცნიერო ნაშრომისადმი წაყენებული ძირითადი, მაგრამ არაერთადერთი, მოთხოვნა.

ავტორის კვლევა უნდა იყოს მკითხველზე ორიენტირებული და მიღებული კვლევის შედეგი წვლილს შეიტანას დარგის განვითარებაში, თუ ის დამაჯერებელი, სანდო იქნება.

მკითხველისთვის დამაჯერებელია კვლევა, თუ ავტორი სრულად იცავს (შესაბამისად, სრულყოფილად ფლობს) სამეცნიერო კვლევის სტანდარტებს.

ავტორმა მკითხველს უნდა შეთავაზოს ტექნიკურად გამართული ნაშრომი. სავალდებულოა აკადემიური პატიოსნების სტანდარტის დაცვა. ამასთან, ტექნიკური უზუსტობები მიუთითებს ავტორის ზედაპირულობაზე და წარმოშობს ვარაუდს, რომ მას შესაძლებელია გამორჩენოდა მნიშვნელოვანი დეტალი. მკითხველი იძულებულია, სრულად გადაამოწმოს ავტორის მიერ მიღებული შედეგისკენ მიმავალი გზა, დაკარგოს დრო.

II. კვლევის თემისა და წინასწარი თეზისის შერჩევა

კვლევის დასაწყისში ავტორმა სასურველია, თანმიმდევრობით:

- განსაზღვროს თავისი ინტერესის სფერო,
- გამოკვეთოს საკუთარი შედარებითი უპირატესობა,
- მოძებნოს აქტუალური თემა,
- დასახოს კვლევის მიზანი,
- ჩამოაყალიბოს წინასწარი თეზისი (დასკვნა)
- და საწყის ეტაპზევე მაქსიმალურად დეტალურად გადაამოწმოს იგი.

კვლევის თემა უნდა იყოს საკმარისად ფართო, რათა იყოს საინტერესო, პრაქტიკული მნიშვნელობის და, ამავე დროს, საკმარისად ვიწრო, რომ მოხდეს მისი ადეკვატურად შესწავლა. საკითხი უნდა იყოს ამოწურვადი.

ნაშრომის სათაური უნდა იყოს ინფორმაციული თვალსაზრისით ზუსტი, ტექსტის შესაბამისი, ამავე დროს, ლაკონიური.

თეზისის სიახლე ვლინდება დარგში არსებულ ცოდნასთან მიმართებით. არ არის საკმარისი, თეზისი ახალი იყოს ავტორისთვის. ნაშრომის ორიგინალურობა არ შემოიფარგლება იმით, რომ ის ავტორის მიერ არის შესრულებული. იგი შესაბამის სფეროში არსებულ ცოდნას უნდა აფართოებდეს.

დასაშვებია უკვე არსებული გადაწყვეტის ახალი დასაბუთება. ამ დროს სიახლე ვლინდება სწორედ დასკვნისკენ მიმავალ გზაში.

თეზისი არ უნდა იყოს თავისთავად ცხადი. ასეთ შემთხვევაში სიახლეს აზრი ეკარგება. მკითხველი იმავე დასკვნას ავტორის კვლევის გარეშეც გააკეთებს.

თეზისი უნდა იყოს ღირებული, ანუ პრაქტიკული მნიშვნელობის. ეს ზრდის პოტენციურ მკითხველთა რაოდენობას და ნაშრომს სიცოცხლეს უხანგრძლივებს.

სასურველია ძირითადი თეზისის ერთ წინადადებაში მოქცევა. თეზისებს ყოფენ ადწერილობითად და მითითებითად.

ადწერილობითი თეზისი თვალსაჩინოს ხდის „იყო“ და „არის“ მდგომარეობას (შესაძლებელია, გამოთქვამდეს ვარაუდს სამომავლო შედეგის შესახებ), ასეთია, მაგალითად: ისტორიული წყაროს შესწავლა, მასში გარკვეული კანონზომიერების გამოკვეთა, კანონის მიღების შედეგი, სასამართლოს მიერ ცალკეული ნორმის განმარტება.

მითითებითი თეზისი შეეხება „უნდა იყოს“ მდგომარეობას, ანუ, მაგალითად, როგორ უნდა შეიცვალოს ან განიმარტოს კანონის ნორმა. კარგად ფორმულირებული თეზისი მოიცავს ორივეს: მაგალითად, ადწერს, თუ რა პრაქტიკული პრობლემები მოჰყვა ცალკეული ნორმის მიღებას და მიუთითებს პრობლემის გადაჭრის გზაზე.

კვლევის სფეროს შერჩევას ავტორი გამოკვეთს თავისი ინტერესის სფეროს. ამასთან, სასურველია მისი „შედარებითი“ უპირატესობის გამოყენება. ე.წ. დოქტრინული კვლევა უნივერსალური საშუალებაა. მას სჭირდება ღრმა თეორიული ცოდნა კვლევის სფეროში. ნაშრომში ემპირიული კვლევის ინტეგრაცია აფართოებს შედეგის პრაქტიკულ გამოყენებადობას, თუმცა ხშირად მოითხოვს დამატებით პრაქტიკულ გამოცდილებას.

თემის შერჩევასას სასურველია ხელმძღვანელთან კონსულტაცია, სხვა პროფესორების, პრაქტიკოსებისა და კოლეგების აზრის მოსმენა. შესაძლებელია, შერჩეული თემა უკვე ფართოდ დამუშავებული ან არასათანადოდ ვიწრო იყოს.

III. კვლევითი ნაშრომის სტრუქტურა და დამატებითი კომპონენტები

ნაშრომი უნდა შედგებოდეს:

- სატიტულო ფურცლის;
- სარჩევის;
- გამოყენებული აბრევიატურების ნუსხისაგან;
- შესავალი ნაწილისაგან;
- ძირითადი ნაწილისაგან;
- დასკვნისაგან; და
- ბიბლიოგრაფიისაგან,
- (აუცილებლობის შემთხვევაში) დანართისგან.

1. ძირითადი კომპონენტები

1.1 შესავალი

შესავალში ყურადღება მახვილდება შესასწავლი საკითხის აქტუალობაზე, დასახულ მიზანზე, გამოყენებული კვლევის მეთოდსა და ნაშრომის სტრუქტურის აღწერაზე. მნიშვნელოვანია პრობლემის დანახვა და საკითხის მკაფიოდ დასმა.

1.2 ძირითადი ნაწილი

ძირითადი ნაწილში, უშუალოდ დასახული მიზნიდან გამომდინარე, ხორციელდება კვლევა და ანალიზი.

1.3 დასკვნა

დასკვნაში ჯამდება (შესავალში) დასახული მიზნის მისაღწევად ჩატარებული კვლევის შედეგები.

2. ბიბლიოგრაფია

ბიბლიოგრაფიაში მიეთითება გამოყენებული ლიტერატურა. ამასთან, მიზანშეწონილია, მკაფიოდ გაიმიჯნოს: გამოყენებული ნორმატიული მასალა, სასამართლო გადაწყვეტილებები, სამეცნიერო ლიტერატურა და სხვა დამხმარე მასალები (მაგ. ცნობარი, ლექსიკონი და ა.შ.).

სამეცნიერო ლიტერატურის ნაცვლად სახელმძღვანელოზე მითითება ცხადყოფს ნაშრომის ზედაპირულობას. შეუძლებელია, სახელმძღვანელოსათვის დამახასიათებელი საკითხის წარმოჩენის სიმარტივე იყოს კვლევის შედეგად მისაღწევი სიღრმის ადეკვატური.

3. დანართი

აუცილებლობის შემთხვევაში შესაძლებელია დამხმარე ინფორმაციის დანართის სახით წარმოდგენა. განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი და ღირებულია შესწავლილ საკითხთან ურთიერთკავშირში მყოფი, მხოლოდ უცხოურ ენაზე ხელმისაწვდომი ნორმატიული, სასამართლო პრაქტიკისა თუ სხვა ანალოგიური მნიშვნელობის მასალის თარგმანის შესრულება.

4. დადასტურება ნაშრომის ორიგინალობის შესახებ

ნაშრომის ავტორი ვალდებულია, მიუთითოს, რომ ნაშრომი შესრულებულია მის მიერ, არ გამოუყენებია ლიტერატურა სათანადო მითითების გარეშე და აცნობიერებს სიყალბის გამოვლენის შემთხვევაში მისი შედეგის ბათილად ცნობისა და შესაბამისი პროგრამიდან აღდგენის უფლების გარეშე გარიცხვის რეალობას.

IV. შინაარსობლივი სტანდარტები

1. აზრის სტრუქტურირება – სისტემური ფორმირება

მეცნიერისთვის საინტერესოა არა მხოლოდ კვლევის შედეგი, არამედ შესაბამისი დასკვნებისკენ მიმავალი გზაც. ხშირად კვლევის მეტოდი მნიშვნელოვანი ბერკეტია ნაშრომის ღირებულების შესაფასებლად. არანაკლებ მნიშვნელოვანია აზრის სტრუქტურირებულად ზუსტად გადმოცემა: შესწავლილ საკითხთა წრესა და თანმიმდევრობას ლოგიკური ახსნა უნდა ჰქონდეს. თითოეული თავი მკითხველს უნდა აახლოებდეს ნაშრომის შესავალში დასახულ მიზანთან. მას არ უნდა გაუჩნდეს შეგრძნება, რომ დროს კარგავს.

2. დასახული მიზნის მისაღწევად დასმული საკითხის ამოწურვა

ნაშრომი მხოლოდ მაშინ ჩაითვლება სრულყოფილად, თუ ავტორი არსებითად ამოწურავს დასმულ საკითხს, სრულად მიმოიხილავს შესაბამის საკითხთან მიმართებით არსებულ ხელმისაწვდომ ლიტერატურას და დასკვნის სახით წარმოაჩენს სიახლეს შესაბამისი საკითხის შესწავლა-განვითარებაში.

3. აზრის სრულყოფილად ჩამოყალიბება

დამკვიდრებულია მცდარი მოსაზრება, რომ სამეცნიერო ენა რთული უნდა იყოს. ხშირია მიდრეკილება რთული წინადადების აგებისადმი. პირიქით, ნაშრომის სიმდიდრე ვლინდება აზრის ლაკონიურად გადმოცემაში. მნიშვნელოვანია, აზრი იყოს ღრმა, ხოლო გადმოცემული მაქსიმალურად მარტივი ენით.

სამეცნიერო ნაშრომის ავტორი უნდა ერიდოს მაღალფარდოვან ფრაზებს. ავტორმა არ უნდა გამოიყენოს არცერთი ზედმეტი სიტყვა. ზედმეტი სიტყვა ქმნის აზრის არასწორად გაგების საფრთხეს. ის ყურადღებას უღუნებს (უფანტავს) მკითხველს და შესაძლებელია, მისი ყურადღება მნიშვნელოვანიდან უმნიშვნელოზე გადაიტანოს. ხშირად მკითხველი „ნეიტრალური“ სიტყვის მიღმა ეძებს შინაარსს, რომელიც ავტორს არ უგულისხმია. ასევე მაღალფარდოვანი ბუნდოვანი ფრაზა ხანდახან შეუძლებელს ხდის ავტორის სათქმელის გარკვევას.

მნიშვნელოვანია სწორი კავშირების გამოყენება. სწორი კავშირი კრავს ტექსტს და საკითხების თანმიმდევრული და სწორი აღქმისათვის შეუცვლელია. ის დამატებითი ბერკეტია სხვადასხვა წინადადების დაწერის მიზნის გასარკვევად. მაგალითად, სიტყვა „უპირველესად“ მიუთითებს მსჯელობის საწყისს, პირველ არგუმენტს, „შემდგომ“ - მომდევნო არგუმენტს, „დაბლოს“ ასრულებს ტექსტს დამაგვირგვინებელი არგუმენტით. „შემდგომის“ ნაცვლად, უმეტეს შემთხვევაში შესაძლებელია სიტყვების „აგრეთვე“ ან „ასევეს“ გამოყენება. კონტრარგუმენტს ასევე წინ უძღვის ყურადღების გამამახვილებელი სიტყვა, მაგალითად: „ამასთან“, „თუმცა“. როდესაც ავტორს სურს ორი ურთიერთდაკავშირებული არგუმენტის გამოყენება, მკითხველის ყურადღების გამამახვილება ხდება „ერთი მხრივ“ და „მეორე მხრივ“ გამოყენებით.

უპირატესობა ენიჭება მოკლე წინადადებებს. თუმცა აზრის სიზუსტე ფრაზის სიმარტივის მსხვერპლი არ უნდა გახდეს.

- Eco, Umberto, Wie man eine wissenschaftliche Abschlussarbeit schreibt. Doktor-, Diplom- und Magisterarbeit in den Geistes- und Sozialwissenschaften;
- Esselborn-Krumbiegel, Helga, Von der Idee zum Text. Eine Anleitung zum wissenschaftlichen Schreiben;
- Karmasin, Matthias, Die Gestaltung wissenschaftlicher Arbeiten;
- Rossig, Wolfram E., Wissenschaftliche Arbeiten.

საერთაშორისო ორგანიზაციები:

- Legal Writing Institute, <http://www.lwionline.org>
- Association of Legal Writing Directors, <http://www.alwd.org>
- AALS Section on Legal Writing, Reasoning, & Research, <http://law.pace.edu/aals>
- Scribes (The American Society of Writers on Legal Subjects), <http://www.scribes.org>
- ABA Section on Legal Education and Admission to the Bar, Communication Skills Committee, <http://www.abanet.org/legaled/committees/committees.html>

პუბლიკაციები:

- ABA Sourcebook on Legal Writing Programs, <http://www.abanet.org/abastore/index.cfm>
- Legal Writing, The Journal of the Legal Writing Insitute, <http://www.lwionline.org/publications/lwijournal.asp>
- The Scribes Journal of Legal Writing, <http://www.scribes.org/publications.html#scribes>
- AALS Section newsletter, <http://law.pace.edu/aals/past.html>

დამატებითი ინფორმაცია:

http://jurist.law.pitt.edu/sg_resch.htm